

Figyelem: az oldal eredeti nyelvű változata [EL](#) nemrég módosult. Az Ön által kiválasztott nyelvi változatot most készítik fordítóink.

görög

Swipe to change

Öröklés

Görögország

A tájékoztatók elkészítésében közreműködött az Európai Unió Közjegyzőségeinek Tanácsa (CNUE).

1 Hogyan készül a végintézkedés (végrendelet, közös végrendelet, öröklési szerződés)?

A. Az örökhagyó akaratából történő öröklésre csak végrendelet útján van lehetőség (a Polgári törvénykönyv 1710. és 1712. cikke).

A végrendeletek alábbi fajtái léteznek:

(a) Szokásos végrendeletek:

Holográf végrendelet: teljes egészében az örökhagyó saját kezűleg (mechanikus eszközök használata nélkül) írt, keltezett és aláírt végrendelete (a Polgári törvénykönyv 1721–1723. cikke). Az ilyen végrendeletet nem szükséges benyújtani a hatóságokhoz. Az örökhagyó elhunytát követően a *holográf végrendeletet az örökhagyó elhunytáról való értesülést követően szándékos késedelem nélkül be kell nyújtani az örökhagyó utolsó lakóhelye vagy tartózkodási helye vagy a végrendeletet benyújtó személy lakóhelye szerint illetékes kerületi polgári bíróságra a nyilvánosságra hozatal céljából*, illetve, ha ez a személy külföldön rendelkezik lakóhellyel, akkor bármely görög konzuli hatóságon (a Polgári törvénykönyv 1774–1775. cikke).

Lepecsételt végrendelet: három tanú – vagy két közjegyző és egy tanú – jelenlétében az örökhagyó által készített és lepecsételt borítékban valamely közjegyzőhöz benyújtott végrendelet. Az örökhagyó elhunytát követően a közjegyző köteles *szándékos késedelem nélkül személyesen eljuttatni az eredeti végrendeletet a közjegyző székhelye szerint illetékes kerületi polgári bíróságra* (a Polgári törvénykönyv 1738–1748. és 1769. cikke).

Közvégrendelet: az örökhagyó által három tanú jelenlétében egy közjegyző előtt vagy egy tanú jelenlétében két közjegyző előtt szóban kinyilvánított végrendelet. Közjegyzői okiratot készítenek. Ez tartalmazza a végrendeletet, amelyet a közjegyző őriz meg, aki köteles *az örökhagyó elhunytáról való értesülést követően szándékos késedelem nélkül eljuttatni a végrendelet egy példányát a közjegyző székhelye szerint illetékes kerületi polgári bíróságra* (a Polgári törvénykönyv 1724–1737. és 1769. cikke).

(b) Rendkívüli végrendeletek:

Rendkívüli körülmények között a végrendelet elkészíthető hajón (a Polgári törvénykönyv 1749–1752. cikke), katonák által katonai hadműveletek során (a Polgári törvénykönyv 1753–1756. cikke) és elszigetelt személyek által (a Polgári törvénykönyv 1757. cikke). A rendkívüli végrendeletet haladéktalanul el kell juttatni a legközelebbi görög konzuli hatóságnak vagy valamely görögországi közjegyzőnek, és értesíteni kell róla az illetékes felügyeleti hatóságot (a Polgári törvénykönyv 1761–1762. cikke). A rendkívüli végrendelet haladéktalanul semmisnek minősül 3 hónappal azt követően, hogy már nem állnak fenn az örökhagyót befolyásoló rendkívüli körülmények, feltéve, hogy még életben van (a Polgári törvénykönyv 1758–1760. cikke).

Minden végrendelet egyformán érvényes, és a későbbi végrendeletekkel a korábbi végrendeletek érvényüket veszítik, amennyiben az örökhagyó kifejezetten visszavonja az előző végrendeletet, vagy ha a későbbi végrendelet az előzőnek ellentmondó vagy attól eltérő rendelkezéseket tartalmaz. Ez utóbbi esetben a későbbi végrendelettel az előző végrendeletnek csak azon részei veszítik érvényüket, amelyek ellentmondanak neki (a Polgári törvénykönyv 1763–1768. cikke).

Az örökhagyónak minden esetben cselekvőképésnek kell lennie, a szabad akaratából kell cselekednie, és meg kell felelnie az egyes végrendelet típusok törvényes elkészítésére vonatkozó törvényi előírásoknak.

B. Halál esetére szóló ajándékozási szerződés is köthető (a Polgári törvénykönyv 2032–2035. cikke). Ebben az esetben azonban a megajándékozott nem tekintendő az ajándékozó örökösének vagy egyetemes jogutódjának.

C. A törvény értelmében közös végrendelet (kettő vagy több személy által egy okiratba foglalt végrendelet) nem készíthető (a Polgári törvénykönyv 1717. cikke).

D. A jövőbeli öröklésre vonatkozó megállapodások sem megengedettek (a Polgári törvénykönyv 368. cikke).

2 Nyilvántartásba kell-e vetetni a végintézkedést, és ha igen, hogyan?

A. A holográf végrendeletet nem kell benyújtani valamely meghatározott hatósághoz. Biztonsági okokból azonban az örökhagyó megőrzésre a közjegyzőnél hagyhatja (a Polgári törvénykönyv 1722. cikke).

B. A lepecsételt végrendeleteket és a közvégrendeleteket kötelező benyújtani valamely közjegyzőnek, és vonatkozó közjegyzői okiratot kell készíteni (a Polgári törvénykönyv 1743. és 1732. cikke).

C. A rendkívüli végrendeletről értesíteni kell a felügyeleti hatóságot, és haladéktalanul be kell nyújtani a legközelebbi görög konzuli hatósághoz vagy valamely görögországi közjegyzőhöz (a Polgári törvénykönyv 1761–1762. cikke).

D. Az örökhagyó elhunytát követően a *végrendeletet őrző közjegyző közvégrendelet esetében köteles továbbítani egy másolatot a kerületi polgári bírósághoz, illetve lepecsételt vagy rendkívüli végrendelet esetében köteles személyesen eljuttatni az eredeti végrendeletet a nyilvánosságra hozatal céljából a közjegyző székhelye szerint illetékes kerületi polgári bírósághoz* (a Polgári törvénykönyv 1769–1780. cikke és a Polgári perrendtartás 807–811. cikke). A *holográf végrendeletet az örökhagyó elhunytáról való értesülést követően szándékos késedelem nélkül be kell nyújtani az örökhagyó utolsó lakóhelye vagy tartózkodási helye vagy a végrendeletet benyújtó személy lakóhelye szerint illetékes kerületi polgári bírósághoz a nyilvánosságra hozatala céljából* (a Polgári törvénykönyv 1774–1775. cikke és a Polgári perrendtartás 807–811. cikke). Ha a végrendelet birtokosa külföldön rendelkezik lakóhellyel, bármely görög konzuli hatósághoz benyújthatja a végrendeletet.

E. Az a személy, aki holográf végrendeletet talál vagy ilyen van a birtokában, és elmulasztja azt haladéktalanul benyújtani az illetékes hatósághoz, polgári és büntetőjogi szankciókkal sújtandó, és amennyiben örökös, kizárják az öröklésből (a Polgári törvénykönyv 914., 902., 903. és 1860. cikke, a Polgári perrendtartás 811. cikke és a Büntető törvénykönyv 222. és 242. cikke).

3 Korlátozott-e a végintézkedési szabadság (van-e például kötelelősz?)

- A.** Az elhunyt leszármazottai és szülei, valamint a túlélő házastárs vagy az a túlélő személy, akivel az elhunyt bejegyzett élettársi kapcsolatban élt, azaz a törvényes örökösök jogosultak a kötelesrésze (a Polgári törvénykönyv 1825. cikke és a 3719/2008. sz. törvény 11. cikke).
- B.** A kötelesrész mértéke a törvényes örökrész fele. Az örökrész törvényes jogosultja az örökrész leendő örököse (a Polgári törvénykönyv 1825. cikke).
- C.** Az arány kiszámításához összetett módszert használnak. Figyelembe veszik a jogosult által az elhunytól korábban kapott felszámítható juttatásokat és a vagyonteljes (feltételezett) értékét (a Polgári törvénykönyv 1830–1834. cikke).
- D.** A végrendeletben szereplő, az örökrész jogosultjára vonatkozó korlátozások semmisnek tekintendők, amennyiben a kötelesrésze vonatkoznak (a Polgári törvénykönyv 1829. cikke). Az ajándékozás érvénytelenítése iránti kereset benyújtásával az örökrész jogosultja lépéseket tehet az örökhagyó által még életében tett ajándékozás érvénytelenítésére, amennyiben az örökhagyó elhunyt után fennálló vagyon nem elegendő a kötelesrész fedezésére. A kereset benyújtásának joga a törvényi előírások értelmében 2 évvel az elhunyt halálát követően elévül (a Polgári törvénykönyv 1835–1838. cikke).
- E.** A kötelesrész jogosultja nem kapja meg a kötelesrészt, ha az elhunyt kitagadta (1839–1845. cikk) vagy kizárták az öröklésből (1860–1864. cikk). A kötelesrész jogosultja lemondhat az öröklésről (a Polgári törvénykönyv 1847–1859. cikke) vagy a kötelesrészehez való jogáról (a Polgári törvénykönyv 1826. cikke).

4 Ki mennyit örököl végintézkedés hiányában?

A törvényes öröklésben hat kategória létezik. A valamely kategóriába tartozó személy nem örökölhet, ha az előző kategóriába tartozó személy örököl (a Polgári törvénykönyv 1819. cikke):

A. Az elhunyt leszármazottai alkotják a törvényes örökösök első kategóriáját. Az öröklés törzsenként történik. A legközelebbi leszármazott öröklése kizárja az ugyanabból a leszármazási ágból származó távolabbi leszármazottakat. A gyermekek egyenlő arányban örökölnek (a Polgári törvénykönyv 1813. cikke). A túlélő házastárs is az első kategóriába tartozik, és a vagyon egynegyedére jogosult (a Polgári törvénykönyv 1820. cikke).

Az a túlélő személy, akivel az elhunyt bejegyzett élettársi kapcsolatban élt, szintén az első kategóriába tartozik, és a vagyon egyhatodára jogosult (a 3719/2008. sz. törvény 11. cikke).

B. Az elhunyt szülei és testvérei, valamint az elhunyt korábban elhunyt vagy az öröklési jogukról lemondott vagy az öröklésből kizárt testvéreinek gyermekei és unokái a második kategóriába tartoznak. A szülők és a testvérek, valamint az elhunyt korábban elhunyt vagy az öröklési jogukról lemondott vagy az öröklésből kizárt testvéreinek gyermekei és unokái törzsenként örökölnek (a Polgári törvénykönyv 1814. cikke).

Ha a féltestvérek egyenrangúnak számítanak a szülőkkel, az édestestvérekkel vagy az édestestvérek gyermekeivel vagy unokáival, az édestestvérek részesedésének felét örökölik. Az elhunyt korábban elhunyt vagy az öröklési jogukról lemondott vagy az öröklésből kizárt testvéreinek gyermekei és unokái is megkapják a részesedés felét (a Polgári törvénykönyv 1815. cikke).

A túlélő házastárs a második kategóriába is tartozik, és a vagyon felére jogosult (a Polgári törvénykönyv 1820. cikke).

Az a túlélő személy, akivel az elhunyt bejegyzett élettársi kapcsolatban élt, a második kategóriába is tartozik, és a vagyon egyharmadára jogosult (a 3719/2008. sz. törvény 11. cikke).

C. A nagyszülők, valamint azok gyermekei és unokái alkotják a törvényes örökösök harmadik kategóriáját.

Ha az elhunyt halálakor mindkét ágon élnek a nagyszülők, és nem mondtak le az öröklési jogukról, illetve nem zárták ki őket az öröklésből, ők a vagyon egyedüli jogosultjai és egyenlő arányban örökölnek.

Ha az elhunyt halálakor anyai vagy apai ágon már nem élnek a nagyszülők, vagy lemondtak az öröklési jogukról, illetve kizárták őket az öröklésből, a gyermekeik és unokáik örökölnek. Gyermekek és unokák hiányában, vagy ha a gyermekek és unokák lemondtak az öröklési jogukról, illetve kizárták őket az öröklésből, az elhunyt, az öröklési jogáról lemondott, illetve az öröklésből kizárt személy része az ugyanabba az ágba tartozó nagyszülőre száll, vagy ilyen nagyszülő hiányában, illetve ha a nagyszülő lemondott az öröklési jogáról vagy kizárták az öröklésből, a gyermekei és unokái örökölnek.

Ha az elhunyt halálakor anyai vagy apai ágon már nem élnek a nagyszülők, vagy lemondtak az öröklési jogukról, illetve kizárták őket az öröklésből, és nincsenek gyermekeik és unokáik, vagy a gyermekeik és unokáik lemondtak az öröklési jogukról, illetve kizárták őket az öröklésből, a másik ági nagyszülők, a gyermekeik és unokáik a kizárólagos jogosultak.

A gyermekek egyenlő arányban örökölnek, és az öröklésük kizárja az azonos ági unokákat az öröklésből. Az unokák a leszármazási ágnak megfelelően örökölnek (a Polgári törvénykönyv 1816. cikke).

A túlélő házastárs a harmadik kategóriába is tartozik, és a vagyon felére jogosult (a Polgári törvénykönyv 1820. cikke).

Az a túlélő személy, akivel az elhunyt bejegyzett élettársi kapcsolatban élt, a harmadik kategóriába is tartozik, és a vagyon egyharmadára jogosult (a 3719/2008. sz. törvény 11. cikke).

D. Az elhunyt dédszülei a törvényes örökösök negyedik kategóriájába tartoznak, és a leszármazási ágtól függetlenül egyenlő arányban örökölnek (a Polgári törvénykönyv 1817. cikke).

A túlélő házastárs a negyedik kategóriába is tartozik, és a vagyon felére jogosult (a Polgári törvénykönyv 1820. cikke).

Az a túlélő személy, akivel az elhunyt bejegyzett élettársi kapcsolatban élt, a negyedik kategóriába is tartozik, és a vagyon egyharmadára jogosult (a 3719/2008. sz. törvény 11. cikke).

E. A túlélő házastárs vagy az a túlélő személy, akivel az elhunyt bejegyzett élettársi kapcsolatban élt, az ötödik kategóriába is tartozik, és a vagyon egészére jogosult (a Polgári törvénykönyv 1821. cikke és a 3719/2008. sz. törvény 11. cikke).

Az elvált házastárs és az a túlélő személy, akivel az elhunyt korábban bejegyzett élettársi kapcsolatban élt, de akivel még az elhunyt életében lezárult a kapcsolata, a törvényes öröklés szabályai szerint nem örököl.

Az a túlélő házastárs, aki ellen az elhunyt érvényes indokkal a házasság felbontása iránti keresetet adott be, a törvényes öröklés szabályai szerint nem örököl (a Polgári törvénykönyv 1822. cikke).

F. A törvényes örökösök hatodik kategóriáját a görög állam alkotja, amely a hagyatéki leltár figyelembevételével az egész vagyonra jogosult (a Polgári törvénykönyv 1824. cikke és a polgári törvénykönyvet létrehozó törvény 118. cikke).

5 Melyik hatóság illetékes a következőkben?

5.1 Öröklési ügyek

Az örökösödési bíróság, azaz az a *kerületi polgári bíróság*, amelynek illetékességi területén az elhunyt a halála idején lakóhellyel vagy annak hiányában tartózkodási hellyel rendelkezett, illetve tartózkodási hely hiányában a *főváros kerületi polgári bírósága* illetékes az örökösödéssel kapcsolatos ügyekben (a Polgári perrendtartás 30. és 810. cikke).

A közjegyzők és a görög konzuli hatóságok is illetékesek a végrendeletek elkészítése és megőrzése terén.

Végül a görög adóhatóságok is illetékesek az örökösödési adóval kapcsolatos nyilatkozatok befogadása és az örökösödési adó kivetése terén.

5.2 az örökség elfogadását vagy visszautasítását kimondó nyilatkozat átvétele

5.3 a hagyomány elfogadását vagy visszautasítását kimondó nyilatkozat átvétele

5.4 a kötelesrész elfogadását vagy visszautasítását kimondó nyilatkozat átvétele

5.2.–5.4.: Az alábbi nyilatkozatokat nyújtják be az örökösödési bíróság titkárságán:

Az örökös (végrendeleti örökös, törvényes örökös, várományos) által készített, az öröklésről vagy a hagyatékról való lemondásról szóló nyilatkozat. A lemondás jogával az attól a naptól számított 4 hónapon belül lehet élni, hogy a lemondó személy értesült az öröklés megnyílásáról és annak okáról. Ha az elhunyt vagy az örökös külföldön élt, a lemondási határidő 1 évre hosszabbodik (a Polgári perrendtartás 812. cikke és a Polgári törvénykönyv 1847–1859. cikke).

Az öröklésnek a hagyatéki leltár figyelembevételével történő elfogadásáról szóló nyilatkozat (a Polgári perrendtartás 812. cikke és a Polgári törvénykönyv 1902–1912. cikke).

A végrendelet végrehajtója tisztség elfogadásáról vagy az erről a jogról való lemondásról vagy a tisztségről való lemondásról szóló nyilatkozat (a Polgári perrendtartás 812. cikke és a Polgári törvénykönyv 2017–2031. cikke).

A nyugvó hagyatékgondnok kinevezésének elfogadásáról vagy elutasításáról szóló nyilatkozat (a Polgári perrendtartás 812. cikke és a Polgári törvénykönyv 1865–1870. cikke).

6 Az öröklés rendezésére vonatkozó, tagállami jog szerinti eljárás rövid leírása, beleértve a hagyatékgondnok felosztását és az eszközök felosztását (indít-e például hivatalból örökösödési eljárást a bíróság vagy más illetékes hatóság)

A. Az örökös az öröklésről való lemondásra rendelkezésre álló határidőn belül (azaz 4 hónapon belül, illetve ha az elhunyt vagy az örökös az öröklés megnyílása idején külföldön rendelkezett lakóhellyel, akkor 1 éven belül – a Polgári törvénykönyv 1847. cikke) nyilatkozhat az örökösödési bíróság titkárságán (a Polgári perrendtartás 810. cikke írja elő, melyik örökösödési bíróság illetékes), hogy elfogadja az örökséget a hagyatéki leltár figyelembevételével. Ebben az esetben a hagyatéki leltárt figyelembe vevő örökös átvállalja a hagyatékkal kapcsolatos kötelezettségeket, és a vagyontárgyakkal felel értük (a Polgári törvénykönyv 1902. és 1904. cikke).

A hagyatéki leltárt figyelembe vevő örökösnek 4 hónap áll rendelkezésére a hagyatéki leltár elkészítésére. A hagyatékgondnok olyan vagyon, amely különbözik az örökös személyes vagyonától. A hagyatéki leltárt figyelembe vevő örökösnek teljesítenie kell először a hitelezők, majd a hagyományosok követeléseit. A hagyatékgondnokról való lemondás esetén a hagyatéki leltárt figyelembe vevő örökös köteles engedélyt kérni az örökösödési bíróságtól (a Polgári törvénykönyv 1902–1912. cikke és a Polgári perrendtartás 812., valamint 838–841. cikke).

B. A hitelezők vagy az örökösök kérhetik a hagyatékgondnok bírósági úton történő felosztását az örökösödési bíróságtól (a Polgári törvénykönyv 1913. cikke). A bíróság a hagyatéki leltárt figyelembe vevő örökös kérelmére köteles elrendelni a hagyatékgondnok felosztását, amely esetben az örökös átadja a hagyatékgondnokot a hitelezőknek, és mentesül minden kötelezettsége alól (a Polgári törvénykönyv 1909. cikke).

Az örökösödési bíróság felosztást jelöl ki, aki felszólítja a hitelezőket, hogy ismertessék a követeléseiket. A hitelezők követeléseinek kielégítése elsőbbséget élvez a hagyományosok követeléseinek kielégítésével szemben (a Polgári törvénykönyv 1913–1922. cikke).

C. Ismeretlen örökös (nyugvó hagyatékgondnok) esetében az örökösödési bíróság kijelöli a nyugvó hagyatékgondnokát, aki felelős a hagyatékgondnok kezeléséért és a hitelezők követeléseinek kielégítéséért mindaddig, amíg nem találják meg az örökösöt (a Polgári törvénykönyv 1865–1870. cikke).

D. Ha az elhunyt csődbe ment, a csődeljárás folytatódik a hagyatékgondnok ellen.

7 Hogyan és mikor válik valaki örökösé, illetve hagyományossá?

A. A vagyon az örökös halálával automatikusan átszáll az örökösre. Így általában nincs szükség az örökség kifejezett elfogadására (a Polgári törvénykönyv 1846. cikke).

B. Ha az örökös a magatartásával arra utal, hogy örökös kíván lenni (azzal, hogy részt vesz az öröklésben), hallgatólagosan elfogadja az örökséget (a Polgári törvénykönyv 1849. cikke).

C. Ha az örökös a rendelkezésére álló határidőn belül (azaz 4 hónapon belül, illetve ha az elhunyt vagy az örökös az öröklés megnyílása idején külföldön rendelkezett lakóhellyel, akkor 1 éven belül – a Polgári törvénykönyv 1847. cikke) nem élt az öröklésről való lemondás jogával, úgy tekintendő, hogy elfogadja az örökséget (a Polgári törvénykönyv 1850. cikke).

D. A vagyon automatikus megszerzésének elve alól kivételt jelent, ha az öröklés tárgya valamely ingatlan tulajdonjoga vagy az ingatlanhoz kapcsolatos egyéb dologi jog. Ebben az esetben az öröklés elfogadását vagy az öröklési bizonyítványt be kell jegyeztetni a közokiratok nyilvántartásába vagy az ingatlan-nyilvántartásba, és az örökös visszamenőleges hatállyal, az elhunyt halálának időpontjától kezdve megszerzi a dologi jogot (a Polgári törvénykönyv 1846., 1193., 1195. és 1198. cikke).

8 Felelős-e az örökös az elhunyt adósságaiért, és ha igen, milyen feltételek mellett?

A. Az örökös az elhunyt egyetemleges jogutódaként a személyes vagyonával is felel a hagyatékkal kapcsolatos kötelezettségekért, nem úgy, mint a hagyományosok, akik az elhunyt specifikus örökösei (a Polgári törvénykönyv 1901. cikke).

B. Az örökös az öröklésről való lemondásra rendelkezésre álló határidőn belül (azaz 4 hónapon belül, illetve ha az elhunyt vagy az örökös az öröklés megnyílása idején külföldön rendelkezett lakóhellyel, akkor 1 éven belül – a Polgári törvénykönyv 1847. cikke) nyilatkozhat az örökösödési bíróság titkárságán, hogy elfogadja az örökséget a hagyatéki leltár figyelembevételével. Ebben az esetben a hagyatéki leltárt figyelembe vevő örökös átvállalja a hagyatékkal kapcsolatos kötelezettségeket, és a vagyontárgyakkal felel értük (a Polgári törvénykönyv 1902. és 1904. cikke).

C. A hagyatéki leltárt figyelembe vevő örökösnek 4 hónap áll rendelkezésére a hagyatéki leltár elkészítésére. A hagyatékgondnok olyan vagyon, amely különbözik az örökös személyes vagyonától. A hagyatéki leltárt figyelembe vevő örökösnek teljesítenie kell először a hitelezők, majd a hagyományosok követeléseit. A hagyatékgondnokról való lemondás esetén a hagyatéki leltárt figyelembe vevő örökös köteles engedélyt kérni az örökösödési bíróságtól (a Polgári törvénykönyv 1902–1912. cikke és a Polgári perrendtartás 812., valamint 838–841. cikke).

D. A hagyatéki leltár felvétele során a hitelezők kérhetik a hagyatékgondnok bírósági úton történő felosztását az örökösödési bíróságtól (a Polgári törvénykönyv 1913. cikke). A bíróság a hagyatéki leltárt figyelembe vevő örökös kérelmére köteles elrendelni a hagyatékgondnok felosztását, amely esetben az örökös átadja a hagyatékgondnokot a hitelezőknek, és mentesül minden kötelezettsége alól (a Polgári törvénykönyv 1909. cikke).

9 Milyen dokumentumokat és/vagy információkat kell benyújtani rendszerint az ingatlan bejegyzéséhez?

Az öröklött ingatlan nyilvántartásba vételéhez közokirat szükséges (ez általában az öröklés elfogadásáról szóló közjegyzői okirat vagy az öröklési bizonyítvány). Ezt be kell nyújtani az ingatlan helye szerint illetékes hatósághoz (a közokirat-nyilvántartásba vagy az ingatlan-nyilvántartásba).

További információ: <http://www.ktimatologio.gr/>

9.1 Kötelező vagy megkeresés alapján kötelező-e a hagyatékgondnok kijelölése? Ha igen, milyen lépéseket kell tenni?

A görög öröklési jog szerint az örökös az örökös halálával közvetlenül hozzájut az örökségéhez képviselő vagy gondnok közreműködése nélkül (a Polgári törvénykönyv 983. és 1846. cikke).

9.2 Ki jogosult végrehajtani az elhunyt végintézkedését és/vagy kezelni a hagyatékgondnokot?

Az örökösnek, aki így kezeli az öröklött vagyont. Több örökös esetén közösen kezelik a vagyont annak felosztásáig (a Polgári törvénykönyv 1884–1894. cikke).

Az elhunyt a végrendeletében, illetve az örökösök a megállapodásuk vagy az örökösödési bírósághoz benyújtott kérelmük alapján kinevezheti(k) a végrendelet végrehajtóját, aki felelős a vagyon kezeléséért és felosztásáért (a Polgári törvénykönyv 2017–2031. cikke).

Ismeretlen örökös (nyugvó hagyaték) esetében az örökösödési bíróság kijelöli a nyugvó hagyaték gondnokát, aki felelős a vagyon kezeléséért mindaddig, amíg nem találják meg az örökösöt (a Polgári törvénykönyv 1865–1870. cikke).

9.3 Mik a gondnok jogai?

A hagyatéki leltárt figyelembe vevő örökös kezeli a vagyont, amíg nem elégítik ki a hitelezők követeléseit (a Polgári törvénykönyv 1902–1912. cikke).

A hitelezőknek vagy az örökösöknek az örökösödési bírósághoz benyújtott kérelme alapján a bíróság határozatot hozhat a hagyaték bírósági úton történő felszámolására, így a hagyatékot az örökösödési bíróság által kinevezett felszámoló kezeli (a Polgári törvénykönyv 1913–1922. cikke).

10 Milyen dokumentumokat állítanak ki rendszerint a hagyatéki eljárás során vagy azt követően a tagállami jog szerint a kedvezményezettek jogállásának és jogainak bizonyítására? Rendelkeznek ezek bizonyító erővel?

A. Bármely érintett fél (örökös, hagyományos, vagyonkezelő, a végrendelet végrehajtója, a hitelezők, a vásárlók) kérhetik az örökösödési ügyekért felelős *kerületi polgári bíróságon* az öröklési bizonyítvány kibocsátását a nemperes eljárás részeként (a Polgári perrendtartás 819. cikke).

B. Az öröklési bizonyítvány az örökösödési ügyekért felelős *kerületi polgári bíróság* által kibocsátott okirat, amely az örökléssel kapcsolatos információkat (jogcímek és jogok, részesedés) tartalmazza (a Polgári törvénykönyv 1961. cikke és a Polgári perrendtartás 820. cikke). Az öröklési bizonyítvány lehet személyes okirat (amikor csak egyetlen személy jogcímét és részesedését igazolja) vagy közös okirat (amelyet közös örökösök vagy több mint egy személy esetében bocsátanak ki) (a Polgári törvénykönyv 1960. cikke).

C. Az öröklési bizonyítványban megnevezett örökös, hagyományos, vagyonkezelő vagy a végrendelet végrehajtója vélhetően rendelkezik a bizonyítványban feltüntetett jogcímmel és a vonatkozó jogokkal. Az ilyen vélelmek megtámadhatók (a Polgári perrendtartás 821. cikke és a Polgári törvénykönyv 1962. cikke).

D. Az öröklési bizonyítvány hitelességet biztosít. Az öröklési bizonyítványban örökösként feltüntetett féllel jóhiszeműen ügyleteket folytató harmadik felek védelemben részesülnek (a Polgári perrendtartás 822. cikke és a Polgári törvénykönyv 1963. cikke).

E. A helytelen öröklési bizonyítványt visszavonják, módosítják, illetve érvénytelenítik a kiadására vonatkozó határozat elleni valamennyi rendes és rendkívüli fellebbezéssel együtt (a Polgári törvénykönyv 1964–1966. cikke és a Polgári perrendtartás 823–824. cikke).

F. Ha az örökség tárgya valamely ingatlan feletti dologi jog, az örökös nyilvántartásba vetetheti az öröklési bizonyítványt (a Polgári törvénykönyv 1846., 1193., 1195. és 1198. cikke).

G. Az öröklési bizonyítványon kívül más okiratok is bizonyítják az örökös jogcímét és jogait (például a végrendelet másolata, az anyakönyvi kivonat, a megállapítási ítélet iránti kereset stb.).

Ez a webhely az [Európa Önökért](#) portál része.

Örömmel vesszük [visszajelzését](#) arról, hogy hasznosnak találta-e az oldalon szereplő információkat.

This webpage is part of an EU quality network

Utolsó frissítés: 11/12/2020

Ennek a lapnak a különböző nyelvi változatait az Európai Igazságügyi Hálózat tagállami kapcsolattartói tartják fenn. Az Európai Bizottság szolgálata készíti el a fordításokat a többi nyelvre. Előfordulhat, hogy az eredeti dokumentumon az illetékes tagállami hatóság által végzett változtatásokat a fordítások még nem tükrözik. Sem az Európai Igazságügyi Hálózat, sem a Bizottság nem vállal semmilyen felelősséget, illetve kötelezettséget az e dokumentumban közzétett vagy hivatkozott információk és adatok tekintetében. Az ezen oldalért felelős tagállam szerzői jogi szabályait a Jogi nyilatkozatban tekintheti meg.